

Odluka:
GŽ 2737/2013-6

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ 2737/2013-6

Datum odluke: 23.03.2017

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - drugostupanjski

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Poslovni broj GŽ-2737/2013-2

Poslovni broj GŽ-2737/2013-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinja Dubravke Srećec Fletko, predsjednice vijeća, Filke Pejković sutkinje izjaviteljice i članice vijeća te Svjetlane Pražić članice vijeća, u pravoj stvari tužitelja REPUBLIKE HRVATSKE, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu iz R., protiv tuženih: 1. OPĆINE F., zastupane po Zajedničkom odvjetničkom uredu Z. V. i F. M. iz R. i 2. N. d.o.o. F., zastupanog po punomoćniku D. V., odvjetniku iz R., radi utvrđenja prava vlasništva i predaje u posjed nekretnina, rješavajući žalbu 1.tuženika podnesenu protiv presude Općinskog suda u Delnicama, poslovni P-266/12-38 od 19. veljače 2013. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23. ožujka 2017. godine,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba 1.tuženika Općine F. te se p o t v r đ u j e presuda Općinskog suda u Delnicama, poslovni P-266/12-38 od 19. veljače 2013. godine u točkama I., II. i III. izreke u odnosu na 1.tuženika.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u točki I. izreke prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja te je utvrđeno da je tužitelj vlasnik kčbr. ... upisane u z.k.ul. ... k.o. F. što da je tuženik Općina F. dužna priznati i trpjeti da se Republika Hrvatska temeljem ove presude nakon njezine pravomoćnosti uknjiži kao vlasnik na toj nekretnini.

Točkom II. izreke naloženo je tuženima da tužitelju predaju u posjed slobodnu od osoba i stvari predmetnu nekretninu koja predstavlja poslovni prostor koji se sastoji od restorana i kuhinje u prizemlju, sanitarnih čvorova i spavaćih soba na katu, te kuglane i kotlovnice, što se sve nalazi na navedenoj nekretnini površine 524 čhv. i to u roku od 15 dana, dok je u točki III. izreke naloženo tuženima da tužitelju nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 37.625,00 kn u roku od 15 dana.

Protiv citirane presude žalbu podnosi 1.tuženik zbog svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - unastavku teksta ZPP) predlažući da se pobijana presuda preinači na način da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Protiv citirane presude žalbu je podnio i 2.tuženik te je rješenjem suda prvog stupnja koje je postalo pravomoćno dana 20. listopada 2016. godine u odnosu na 2.tuženika obustavljen postupak jer je isti prestao postojati te je utvrđeno da isti nema pravnog sljednika.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Naime, iz stanja spisa proizlazi da tužitelj traži utvrđenje prava vlasništva temeljem odredbe čl. 38. st. 4., 5. i 6. Zakona o udrugama (NN 70/1997), jer da je prednik 1.tuženika Sindikat bio nositelj prava korištenja i raspolaganja na predmetnoj nekretnini te da se Sindikati nisu u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu Zakona o udrugama dogovorili o načinu podjele predmetne nekretnine pa da je stoga postala vlasništvo tužitelja.

Tijekom postupka je bilo sporno da li je prednik 1.tuženika Sindikat bio izvanknjižni nositelj prava korištenja ili raspolaganja na predmetnoj nekretnini, jer je tijekom postupka pravomoćno odlučeno o dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev te je utvrđeno da je tužitelj vlasnik kčbr. ..., ... i ... upisane u zk.ul. ... k.o. F. budući da je tijekom postupka utvrđeno da se radi o imovini sindikata prednika 1.tuženika koja je pretvorbom prava vlasništva temeljem čl. 38. st. 6. Zakona o udrugama pripala tužitelju.

Ocjenom provedenih dokaza sud prvog stupnja utvrđuje da je predmetna nekretnina bila u vanknjižnom pravu korištenja prednika 1.tuženika Sindikat, jer da iz povijesnog posjedovnog lista (list 25) proizlazi da je prednik prvotnog tuženika SSSH, Sindikalno vijeće R. upisano kao posjednik na predmetnoj nekretnini od 1966. do 1999. godine od kada se upisuje Općina F. i to temeljem presude suda prvog stupnja pod poslovnim brojem P-293/96, a u kojem postupku je utvrđeno da je Općina F. vlasnik predmetne nekretnine.

U prilog navedenih utvrđenja, sud prvog stupnja se poziva i na rješenje Ureda za katastar i geodetske poslove Općine D. broj: UP-... (list 78 i 79 spis) iz kojeg proizlazi da je predmetna nekretnina upisana na ime posjednika prednika 1.tuženika SSSH.

Sud prvog stupnja je prihvatio iskaz z.z. 2.tuženika koji je zaključio ugovor o zakupu sa R. d.o.o R., da je ista morala prilikom zaključenja ugovora kontaktirati i sa organizacijom sindikata u R. gdje je dobila suglasnost sindikata za sklapanje navedenog ugovora i to iz razloga što je sindikat bio osnivač navedenog trgovačkog društva R. d.o.o R..

Uzimajući u obzir utvrđenja koja proizlaze iz ostalih provedenih dokaza, a to su rješenje Odjela za privredno i komunalne poslove Općine D. 2. srpnja 1963. godine (list 186) iz kojeg proizlazi da je Kotarskom sindikalnom vijeću R. dozvoljena gradnja skladišta na spornoj nekretnini, sud prvog stupnja utvrđuje da je prednik SSSH već tada bio u posjedu predmetne nekretnine, da ista predstavlja jednu gospodarsku cjelinu nekadašnjeg odmarališta uz terasu sa nekretninama kčbr. 749/2, 750 i 753/3 za koje je pravomoćno odlučeno u ovom postupku da pripadaju tužitelju.

Sud prvog stupnja prihvaća iskaz navedenog zakonskog zastupnika 2.tuženika i s obzirom na utvrđenja da iz navedene dokumentacije utvrđuje da je prednik SSSH bio vanknjižni nositelj prava korištenja, pa da stoga s obzirom na propise o pretvorbi imovine u vlasništvo sindikata u okviru odredbe čl. 38. st. 4., 5. i 6. Zakona o udrugama smatra da nekretnine postaju vlasništvo tužitelju, jer se sindikati nisu u ostavljenom roku zajednički dogovorili o načinu podjele nekretnina koje su navedene u čl. 38. st. 5. Zakona o udrugama, pa tako niti u odnosu na predmetnu nekretninu.

U odnosu na navode tužene da presuda pod posl.br. P-293/96 u kojoj je tužitelj Općina F. utvrđen vlasnikom predmetne nekretnine, sud prvog stupnja navodi da tužitelj nije bio stranka u tom postupku, da je u tom predmetu donesena presuda zbog izostanka (list 33 spisa) te da u tom predmetu nisu provedeni dokazi radi utvrđenja osnovanosti tužbenog zahtjeva. Stoga sud prvog stupnja prihvaća tužbeni zahtjev te utvrđuje da je tužitelj vlasnik predmetne nekretnine te je naloženo tuženima da predaju u posjed slobodan od osoba stvari predmetnu nekretninu, jer iz dokaznog postupka proizlazi da je Općina F. u posjedu prijepora.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud prvog stupnja temelji na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi čl. 155. ZPP-a.

Prvotужenik Općina F. u žalbi navodi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč 11. ZPP-a navodeći da su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni, da su protivni ispravama koje postoje u spisu te da je sud prvog stupnja prekoračio tužbeni zahtjev, jer da je raspravljao i o pravomoćnoj presudi suda prvog stupnja posl. br. P-293/96.

Opisani žalbeni navodi nisu osnovani, jer sud prvog stupnja nije počinio navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka, jer presuda suda prvog stupnja ima razloge o odlučnim činjenicama, a ti razlozi nisu u protivnosti sa sadržajem provedenih dokaza. Isto tako, nije prekoračen tužbeni zahtjev, jer je sud prvog stupnja sudio u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva.

Prvotужenik nadalje smatra da je sud prvog stupnja pogrešno utvrdio činjenično stanje, a da je time i pogrešno primijenio materijalno pravo, jer da činjenica da je prednik 1.tuženika SSSH bio u posjedu predmetnih nekretnina nije relevantna za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, jer da je predmetna nekretnina od 1991. godine u pravnom režimu društvenog vlasništva pa da se stoga nije moglo stjecati ni pravo vlasništva dosjelošću.

Navodi da je u rješenju ovog suda pod poslovnim brojem GŽ-4909/10 utvrđeno da u dokaznom postupku nije utvrđeno na temelju kojeg

akta je pravo vlasništva, odnosno korištenja preneseno na pravnog prednika 1.tuženika te da sud prvog stupnja tu relevantnu činjenicu nije utvrdio niti u pobijanoj presudi.

Opisani žalbeni navodi nisu osnovani, jer osnov tužbenog zahtjeva nije dosjelogost, već činjenica da je nositelj prava korištenja bio prednik SSSH, te da je predmetna nekretnina pretvorom temeljem čl. 38. st. 6. Zakona o udrugama postala vlasništvo tužiteljice, jer između sindikata nije postojao dogovor o podjeli u vezi predmetne nekretnine.

Sud prvog stupnja je pravilno utvrdio činjenično stanje ocjenjujući dokazni postupak, posebno priloženu dokumentaciju iz koje je vidljivo da je predmetna nekretnina bila društveno vlasništvo te da je organ upravljanja bilo sindikalno vijeće iz R., a što proizlazi iz stanja vlasničkog lista na listu 6 spisa te dokumentacije na listu 25 spisa, jer prilikom sastavljanja nove zemljišne knjige na temelju točke. 2. raspravnog zapisnika i posjedovnog lista broj 497 upisana je predmetna nekretnina kao općenarodna imovina sa organom upravljanja Narodni odbor Općine D., odnosno prema stanju iz posjedovanog lista kao organ upravljanja je upisano Sindikalno vijeće R., pa je stoga SSSH bio vanknjižni nositelj prava korištenja.

Prvotuzženik nadalje u žalbi navodi da sud prvog stupnja pogrešno utvrđuje relevantne činjenice koje su utvrđene u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem P-293/96 gdje je 1.tuženik utvrđen vlasnikom predmetne nekretnine, pa da je stoga 1.tuženik vlasništvo stekao temeljem odluke suda te da tuženik tijekom postupka nije trebao predlagati druge dokaze radi utvrđenja da on nije vlasnik predmetne nekretnine.

Opisani žalbeni navodi nisu osnovani jer je sud prvog stupnja tijekom postupka uzeo u obzir činjenicu da je 1.tuženik upisan kao vlasnik predmetne nekretnine temeljem navedene sudske odluke, dok je u ovom postupku utvrdio relevantne činjenice radi primjene odredbe čl. 38. st. 6. Zakona o udrugama te je pravilno utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

Slijedom obrazloženog nisu osnovani žalbeni navodi 1.tuženika da je presuda suda prvog stupnja protivna Zakonu o potvrđivanju Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Protokola broj 1467 i 17 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a prema kojoj Konvenciji svaka fizička i pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svog vlasništva, te da je protivna i Ustavu Republike Hrvatske gdje se u čl. 48. st. 1. jamči pravo vlasništva, jer utvrđenjima iz prvostupanjskog postupka nisu povrijeđene navedene odredbe Konvencije niti Ustava jer je sud prvog stupnja temeljem dokaznog postupka utvrdio relevantne činjenice koje potvrđuju opravdanost prihvaćanja tužbenog zahtjeva u cijelosti.

U odnosu na pozivanje 1.tuženika na načelo zaštite povjerenja iz čl. 122.-125. i čl. 127. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14; dalje ZV) navodi se da navedeno načelo ne dolazi u konkretnom slučaju do primjene, jer je 1.tuženik vlasništvo predmetne nekretnine stekao odlukom suda, a ne na temelju pravne raspoložbe svog prednika, niti se 1.tuženik može smatrati trećim stjecateljem predmetne nekretnine budući da je jedan od pravnih sljednika ranije uknjiženog korisnika Općine D..

Odluka o troškovima parničnog postupka utemeljena je na pravilnoj primjeni odredbe čl. 154. st. 1. u svezi čl. 155. ZPP-a.

Ispitujući po službenoj dužnosti da li je sud prvog stupnja počinio neku od drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 365. st. 2. ZPP-a, utvrđeno je da nije počinjena niti jedna bitna povreda koja bi utjecala na zakonitost donesene odluke.

Slijedom obrazloženog žalbu 1.tuženika kao neosnovanu je trebalo odbiti i presudu suda prvog stupnja potvrditi, pa je stoga primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno kao u izreci ove presude.

U Rijeci, 23. ožujka 2017. godine

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Dubravka Srećec Fletko

OPĆINSKOM SUDU

U DELNICAMA

Vraća se spis s pet istovjetnih primjeraka odluke suda drugog stupnja.